Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

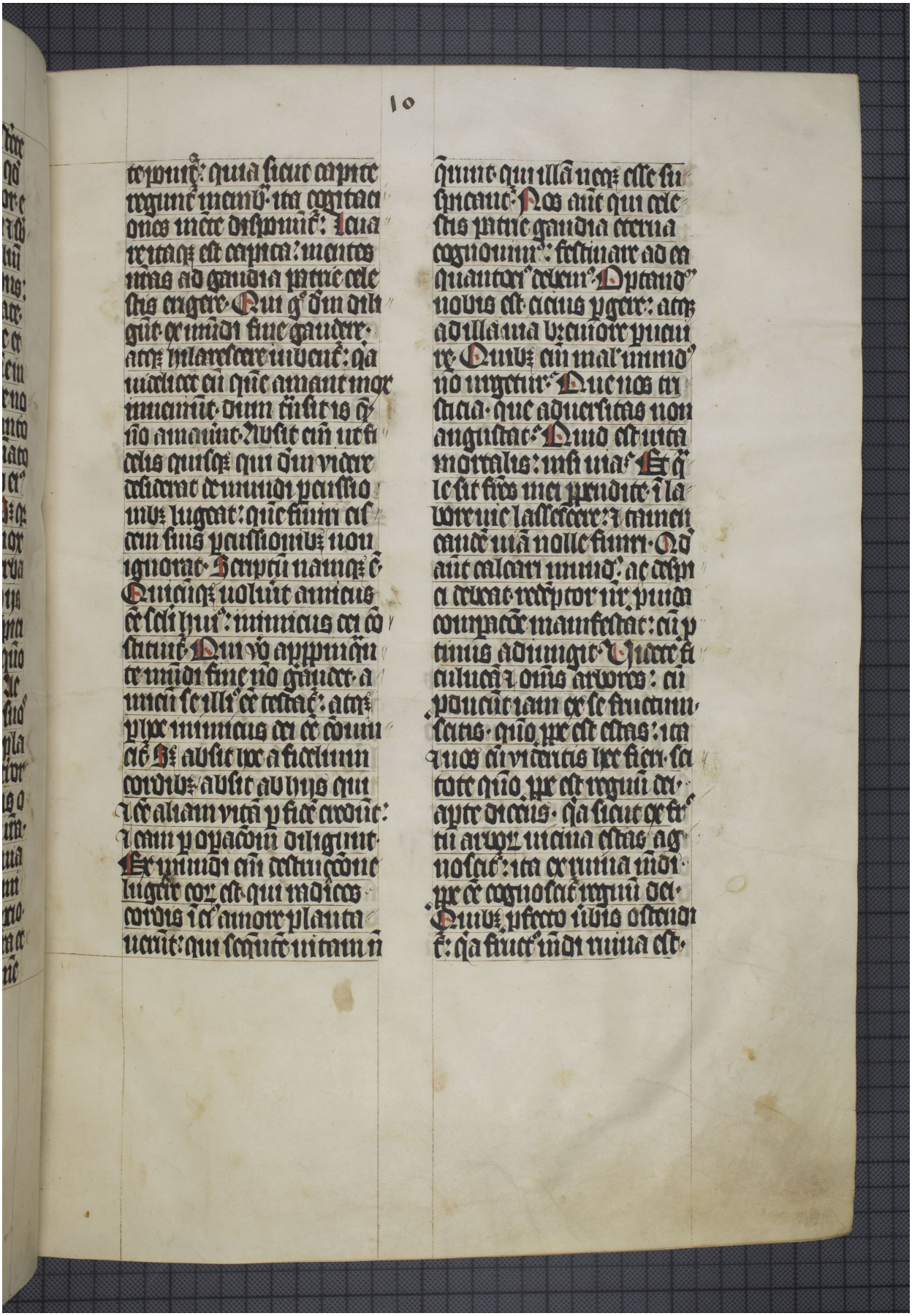

10

repugnet: quia sicut carnis
regunt mentem: ita cogitationes
mentis disponunt. Ita
vita quoque est carnis: mentes
nostras ad gaudia patriae celestis
erigere. Qui quod dum diligit
et mundi huius gaudere
atque hilarescere invenit: qua
re miratur eis quae amant mor
tuam esse. Dum enim sit vis
non amantur. Absit enim ut fi
delis quisque qui dum vigere
videtur de mundi passio
nibus lugeat: quae finem es
cum suis passionibus non
ignorat. Sarcinis namque e
Quicquid voluit amicus
esse Christi: nunquam ei con
stitit. Dum vero appetunt
de mundi huius non gaudet. a
mici se illi esse testatur: atque
ipse nunquam ei esse com
ceditur. Absit ergo a fidelium
cordibus: absit a verbis qui
se aliam vitam per fidem credunt:
aliam per operationem diligunt.
Et mundi enim delinquentes
lugere cor est. qui mundi cor
dis in se amorem plantare
nititur: qui sequitur in tam n
quam qui illam vitam esse fu
turam credunt. Nos autem qui celes
tis patriae gaudia aeterna
cognovimus: festinare ad ea
quantum decet. Dum quod
novis est carnis pugnat: atque
ad illam vitam vehementer pugnat
re. Quibus cum malum mundi
non ingerit. Quae nos ar
ticula. quae adversitas non
angustat. Quod est vita
mortalis: nisi via. Et quo
le sit finis mea prudentia in la
borare nec lassescere: in amici
tiae vitam nolle finem. Qui
autem calcari mundi ac despi
cere decreat raptor rei prudi
compacte manifestat: ei p
timis adungit. Ubicunque ti
tulucam domus arboris: ei
poscit iam ex se fructum
satis. quod per est elias: ita
nos ei vicinitas per fidem sa
tore quod per est regum de
apte dicens. qua sicut ex ti
ti arbor vitam elias ag
nosce: ita ex vita mundi
per ea cognoscat regum de
Quibus profecto subsidia
re: qua finem mundi vita est.